

Geszt. Dec. 12^{ken} 1851.

2513/754

Édes Aranybácsi!

Nagyon sajnálom, hogy éppen azon nap
vagyis level után melyben ször-
galmomról említést tesz, Laci,
nah nem feleltem, remélem nem
haragudott megérte, csak azt mon-
dám magában, "az én Domokos bá-
rátom de rest kutya". Ketséget
sem szenved hogy többen elis-
mertek volna ez igazságot.

Engesztelőül küldöm neki az
ide mellékelt levelket.

Miótta a statusom lett a leg-
utolsó párisi divat, vándor bá-
tyámat feltűnő szűleim, több
vissza idező levelet írtak nekik,
mineffogva alig ha rövid idő-
múva, nem ölelhetem őket, mi-
nekem igen nagy öröm lesz, keprel-
hetek.

heti, már annál fogva is, hogy
miotta Kovács bácsia jegyű
aró felgetésről le szoktattnak,
mi srűkében vagyok azon barát
ságot manővernek.

Mr. Monard alig ha e' lehet
brandy et waterjet, mert velünk
vagy is töltünk elmenőn Petre, ott
marad mi a prilisben, Karác
Imre Szeged mellett jó szaga
ra nem vinni, nyeló mesterek.
Megint küldök két verset,
hogy táglálya. Esten a'lofja meg.
szere'ő tanítóvanya
Tiszta domok

172. Mint a pacsirta - ...

Mint a pacsirta mely a róld mérőben
Fel-fel szállongva búsan énekel
Ugy ringem en is a szűli róna hat
A pacsirta táját néma terével.

Es néha néha az egekbe rebdes
A siri csenddel kiűzködő dalom
Hol isten őrsi a bomló teremtest
Urát és ítél a világoton.

Majd ebereg a szép sugarfolyamán
A mely a pusztán végig lengedez
Majd fiúdeni meg a harmat könyében
Működés a szende hajnal ebredés.

egyszer az égnek tiszta, ép, karelyán
Köszönti délben a fényes napot
Masszor az éjtel so tét bottor csúcs
Hol örzö lám pakent a hold rágyog.

173.

Elet, Hatal.

Az életmi? egy nagy sokágu út
Melyen az ember egy mélyégre jut.
Mind egyik ág, egy sziklás hegyre megy
Körülte tatong a nagy méredk.
De egyik ág, sok szár karelyival.
Mint szörnyű kiyyó a hegyen hasad
Göröngy telen de szörnyű sikosis
Az út az rajt a gyakrom elcsúszik.
S még elsem éri a ki vánt tető
Az éhes mélyégre már fel fajja őt.

Itt áthasítva a sok síkta fűt
egy egyenes út a tetőre tart
Nem járják ert. Mert bár rövid, nehéz,
Pályáján síkta és tövcső tanyára
S míg szar felé sragulnak éretek
Erőton csak egy vén holdas bírog.
De mert szegény, azért erényeső
A bűne is csak pénzt szerezhető.
Im egymás it. Sok rórsákat nevel
De kabító, nagy imatot lehel.
oly kabító, hogy a bíranta meggy
Idő előtt a melybe ködeleg.

E' skörnyű mélység a sötét halál
A melybe mindenik út betatal
is mint völgy felett köd hogy szállongás
Tedi ert ködönt a feldépenység.
E köd meg csajja sok önhitt szemet
ki tőle nem látja nagy ^{öblöt} ~~német~~
S míg nem halonak hűt el nevit
A vrútporával melybe záratik
De néhol néhol szét osztik a köd
hitű nő jó, vagy rossz, pora filót
A kikre, történet tekintet,
Mint példákra, veti a maradek.

